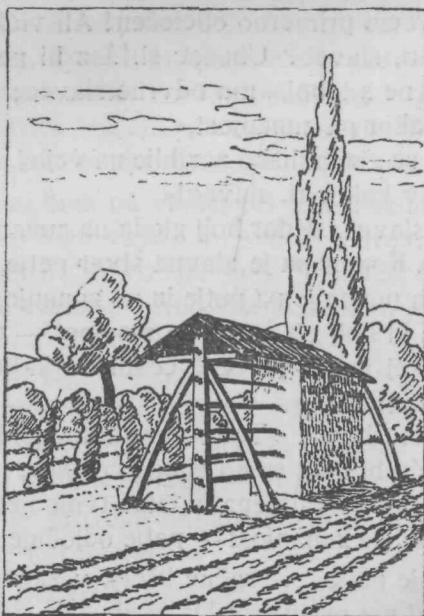

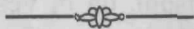
Mladi risar.

Priobčil *Alb. Sič.*

Da ustrežem tolikokrat izraženi želji, priobčujem danes zopet mladim risarjem v veselje primerno podobo, ki je posneta po naravi s takozvanega Kerna v ljubljanskem Trnovem, kjer smo se mi kot otroci igrali in pozimi drsali. S tem hočem mlade risarje vzpodbuditi, naj

opazujejo lepo narodo in naj predmete v njej, ki se jim zde lepi in primerni, spravijo s spretno roko na papir. Take vaje so posebno v tem času koristne, ker imamo premnogo šol, ki so morale zaradi vojnih razmer prenehati s poukom v risanju.

Rešitev zastavice v podobah v 11. št.

Kdaj bomo zopet jedli žemlje in preste?

Prav so jo rešili: Jakica in Marija Ganglovi v Ljubljani; Pikica Predaličeva, učenka II. razreda v Metliki; Breda Hribarjeva in Leopoldina Fleišmanova v Metliki; Danica Jordanova, učenka v Ihanu; Vlasta in Stanislava Juvančevi v Mirni peči; Silva in Boris Exel v Vojniku; Vida in Bogdan Vivod, učenka in učenec v Sevnici ob Savi; Nada Potočnikova,

učenka v Kranju; Ciril Grile in Rudolf Stroj, učenca v Radovljici; Vandica in Janko Traven v Ljubljani; Ivica Gabrščkova v Metliki; Milena in Zdenka Novakovi v Metliki; Stanko Eržen, učenec v Zapužah pri Lescah; Mimica Koželjeva, Pepica Kodričeva, Marja Dolinškova, Pavla Pirčeva, Anica Smalčičeva, Minka Bonova, Ela Štrubljeva, Emilija Cetinska, Justa Doklerjeva, Anka Ženerjeva, Janko Knapič, Karel Klobučar, učenke in učenca 4. razreda meščanske šole v Krškem; Leskovar Janez, Franc Rak, Alojzij Lesjak, Janez Razboršek, Alfonz Hrastnik, Mlaker Štefan in Rudolf Pink na Prihovi pri Konjicah; Vlasta Košarjeva v Ptuj; Bruno Tobias, učenec 3. razreda v Kozjem; Bojan Kraut v Kamniku.

V Jugoslaviji!

Končana je najstrašnejša vojna, kar jih je doslej učakal človeški rod. Nemci so premagani. Slovani so s svojimi zavezniki priborili najsijajnejšo zmago! Mi Jugoslovani — Slovenci, Hrvati in Srbi — smo rešeni iz tujeja jarma: svobodni državljani smo v svobodni svoji domovini Jugoslaviji! — Jugoslavija — domovina naroda SHS — sega od Soče do Vardarja ter šteje 13.000.000 prebivalcev. Naš narod je narod junakov, narod poštenjakov, narod delovnih rok in bistrih glav! Naša domovina je krasna in bogata. Uspevalo bo kmetijstvo, obrt, trgovina, rudarstvo, gozdarstvo, vinarstvo, živinoreja, brodarstvo... Vsega bomo imeli dovolj — v svojem domu bomo živeli srečno in zadovoljno! Ljubezen do domovine mora voditi naša dejanja! S pridnostjo in vztrajnostjo moramo v svojo korist izrabljati vse neizmerne zaklade svoje zemlje! Mladina, ne drži križema svojih rok! Uči se in delaj — domovina te kliče! Živela Jugoslavija!

Krava.

Gospod učitelj je dal mladim učenjakom II. razreda za domačo nalogo opis krave. Žužmanov Pepček je najbolj prebrisana glavica v drugem razredu in zato je on to nalogo tudi najbolj imenitno izdelal. Ker imam jaz to veliko čast, da sem njegov sosed in Pepčkov osebni prijatelj, mi jo je pokazal, toda le pod tem pogojem, da nikomur o tem ne črhnem niti besedice. Zato pa samo vam, pred agi mi bralci „Zvončka“, zaupam to skrivnost in vas prosim, da pod nobenim pogojem Pepčku tega ne poveste! — Torej Žužmanov Pepček je v domači nalogi kravo tako-le popisal in orisal: „Krava ali po domače bimba ima spredaj dva roga, zadaj pa samo en rep. Od trupla proti zemlji visijo štiri noge, a rogovi gledajo navzgor. Naša bimba pa je enkrat v temi butila v zid in je pri tem izgubila en rog, ki ga pa zdaj oče nosi, kadar kosi na travniku. Noge so navadno vse štiri enako dolge in imajo precej velike nohte. Rep pa nima nohtov. Rep ima krava zato, da odganja muhe in druge štirinogate živali in pa da našo Miciko ošvrkne po licu, kadar jo molze. Najrajša je krava zeleno travo, ki se pa v vimeni izpremeni v belo mleko. Vime je malo večje ko moj klobuk, samo da ni tako črno. Kadar je krava posebno vesela, tedaj vzdigne rep precej visoko in se spusti hitro v dolino. Krava nam daje mleko, ki je tako dolgo belo, dokler ga ne zmešamo s kavo. Pa tudi meso od krave je dobro, samo da ga pri nas redko-

kdaj jemo. Zdaj bo že skoraj leto, da ga nismo jedli. Sedaj jemo svinjsko meso. Krava nam daje tudi kožo, ki pa ni za jed, ampak za črevlje. Kadar je krava jezna, sune z rogov ali pa brčne z nogo. Mene navadno brčne. — Dokler je krava še čisto majhna, ji pravimo tele. Časih pa reče oče tudi meni tele, kadar prerežem z nožem klobuk ali pa vržem Jurčka v potok. Kadar se krava pase, zmerom gleda, kje je detelja ali pa koruza. Časih ukrade kaj detelje. Zato je pa tepena. A navadno ni dolgo jezna in hitro pozabi. Gospod učitelj je rekel, da imenujejo ubogi ljudje kozo kravo. A koza je navadno manjša ko prava krava, zato pa ima koza mustače, ki jih pri navadni kravi še nisem videl. Mleko je pri obeh belo. Vendar krava drugače reče, kadar je lačna, kakor koza. Tudi mladi kozi ne rečemo tele kakor mladi kravi. Tudi je krava lepše ime kot koza. Onega dne je oče rekel naši Miciki, da je koza, pa je odgovorila, da neče biti koza. — Koza ravno tako rada je sol, kakor jaz sladkor.“ B-k.

Drobtine.

46.

Obsodbe vredno ni dejanje,
ki znak je radosti in šale,
a nič ti ne prinese hvale
jezika podlo klepetanje.

47.

Na sebe misli, a tako,
da v kvar sosedu to ne bo!

48.

Besedi dani bodi zvest
in ne prodajaj se nikoli,
od vseh življenja mnogih cest
pošten si dela pot izvoli!

49.

Kar lepega se je storilo,
ljubezen vsemu je izvir;
tako si sam daš povračilo:
ponosno čelo, srčni mir!

50.

Vse, kar storiš, premisli in presodi,
ostani v srcu mlad in blag in čist,
vodnica vsem dejanjem tvojim bodi
domovja sreča, naroda korist!

Modest.